

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

16 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Petru Ursache,

Judecători – Ghenadie Nicolaev, Vladimir Timofti, Constantin Alerguș, Nadejda Toma,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de către condamnatul Erhan Vasiliu și avocatul Coadă Tudor în numele acestuia, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Hîncești din 06 octombrie 2014, deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 martie 2015 și a deciziei Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 30 septembrie 2015, în cauza penală în privința lui

***Erhan Vasiliu Vasiliu**, născut la 14 aprilie 1989, originar și domiciliat s. Drăgușenii Noi, r-nul Hîncești.*

Termenul de examinare a cauzei:

1. *prima instanță: 21.03.2014-06.10.2014*
2. *instanța de apel: 24.10.2014-17.03.2015*
3. *instanța de recurs: 09.06.2015 – 30.09.2015*

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești din 20.09.2012, Erhan Vasiliu Vasiliu a fost condamnat în baza art. 151 alin. (4) Cod penal, fiindu-i stabilită, cu aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal, pedeapsa cu închisoare pe termen de 5 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 90 alin. (1), (2), (6) lit. a) Cod penal, executarea pedepsei în privința lui Erhan V. a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani, ultimul fiind obligat să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent.

2. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24.12.2012, a fost admis apelul procurorului, casată sentința în partea stabilirii pedepsei, fiind pronunțată o nouă hotărâre prin care lui Erhan V., care a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani, cu executare în penitenciar de tip închis.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 08.05.2013, a fost respins ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către avocat în numele inculpatului împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24.12.2012, ca fiind vădit neîntemeiat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 19.12.2013, a fost respins ca inadmisibil recursul în anulare declarat de avocat în numele inculpatului împotriva deciziilor Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24.12.2012 și a

Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 08.05.2013, ca fiind vădit neîntemeiat.

5. La 21 martie 2014 avocatul în numele condamnatului, a sesizat Judecătoria Hîncești cu o cerere de revizuire depusă în ordinea art. 458 alin. (3) și art. 460 alin. (1) Cod de procedură penală, solicitînd instanței: repunerea cererii în cauză în termen și aprecierea cererii de revizuire în conformitate cu prevederile art. 458 alin. (1) și art. 460 alin. (1) Cod de procedură penală, admiterea cererii de revizuire cu deschiderea procedurii de revizuire a deciziei Curții de Apel Chișinău din 24.12.2012, deciziilor Curții Supreme de Justiție din 08.05.2013 și din 19.12.2013, cu examinarea acestora într-o singură procedură;

- examinarea cererii de revizuire atît cu privire la latura penală cît și cu privire la latura civilă, conform prevederilor art. 458 alin. (1) și (3) pct. 3) Cod de procedură penală, deoarece sunt două și mai multe hotărâri judecătorești irevocabile care nu se pot concilia;

- emiterea unei încheieri prin care să fie suspendată executarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 24.12.2012, deoarece potrivit art. 462 alin. (6) Cod de procedură penală, există cîteva hotărâri ce nu se pot concilia, cu conexasarea acestor cauze penale;

- examinarea din nou a probelor care au fost administrate în cursul judecării precedente, dacă cererea de revizuire va fi admisă;

- emiterea în conformitate cu art. 464 alin. (1) Cod de procedură penală a unei sentințe prin care să fie anulate decizia Curții de Apel Chișinău din 24.12.2012, deciziile Curții Supreme de Justiție din 08.05.2013 și din 19.12.2013 care nu se conciliază cu decizia Curții de Apel Chișinău din 29.06.2010, decizia Curții Supreme de Justiție din 11.05.2011 și decizia Curții Supreme de Justiție din 25.07.2012, rămase irevocabile.

6. Prin sentința Judecătoriei Hîncești din 06 octombrie 2014, a fost respinsă cererea de revizuire, ca neîntemeiată.

7. Sentința a fost atacată cu apel de către condamnat și avocatul său, care au solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei, cu adoptarea unei noi hotărîri prin care să fie anulată decizia Curții de Apel Chișinău din 24.12.2012, deciziile Curții Supreme de Justiție din 08.05.2013 și din 19.12.2013 care nu se conciliază cu decizia Curții de Apel din 29.06.2010 și deciziile Curții Supreme de Justiție din 11.05.2011 și din 25.07.2012.

În argumentarea apelului declarat condamnatul și avocatul său au invocat următoarele:

- instanța de fond nu a luat în considerație faptul că deciziile Curții de Apel Chișinău din 24.12.2012 și Curții Supreme de Justiție din 22.05.2013 sunt contrare art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, deoarece au fost comise erori de drept la judecarea cauzei și un viciu fundamental a afectat hotărârea și anume nu a fost respectat principiul autorității lucrului judecat;

- instanța de fond nu s-a pronunțat în privința motivelor invocate de apelanți în cererea de revizuire și anume că sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri, deoarece declarațiile martorilor depuse în cadrul urmăririi penale au fost citite în absența lor, fapt inadmisibil deoarece citirea declarațiilor martorilor absenți se face numai dacă aceste declarații au fost date la judecătorul de instrucție;

- instanța de fond a examinat superficial cauza fără a intra în esența argumentelor invocate de părți în cererea de revizuire depusă.

8. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 martie 2015, au fost respinse apelurile declarate, ca nefondate, fiind menținută hotărîrea contestată fără modificări.

9. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a indicat că, argumentele menționate în apel nu pot fi reținute ca temei justificativ de casare a sentinței și urmează a fi respinse din următoarele considerente:

- instanța de fond corect a apreciat faptul că, decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24.12.2012, nu este contrară prevederilor art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, după cum au invocat apelanții, deoarece nu au fost comise erori de drept la judecarea cauzei și nici un viciu fundamental nu a afectat hotărîrea. Acest argument a constituit obiect de examinare a recursului ordinar, declarat de către inculpatul Erhan V., împotriva deciziei instanței de apel sus menționată, asupra căruia Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție s-a expus prin decizia din 08.05.2013;

- instanța de fond a ținut cont de toate circumstanțele enunțate de apelanți, emițînd o hotărîre legală și întemeiată, la stabilirea pedepsei a ținut seama de toate circumstanțele cauzei și a aplicat în privința inculpatului o pedeapsă echitabilă.

10. Hotărîrile instanțelor de fond și apel au fost atacate cu recurs ordinar de către condamnat și avocatul acestuia, care au solicitat casarea acestora, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri de admitere a cererii de revizuire, cu deschiderea procedurii de revizuire, invocînd argumente identice cu cele invocate în cererea de apel.

11. Pe cauză a fost depusă referință de către procuror care s-a pronunțat pentru respingerea recursului, deoarece din materialele cauzei rezultă că prima instanță și instanța de apel corect au respins argumentele invocate, odată ce ele nu se întemeiau pe prevederile art. 458 Cod de procedură penală, iar potrivit art. 430 Cod de procedură penală, recurentul este obligat să indice temeiurile prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală.

12. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 30 septembrie 2015, care a fost pronunțată integral la 27 octombrie 2015, s-a dispus inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

Instanța de recurs a considerat că, de fapt recurenții și-au exprimat dezacordul cu motivarea hotărîrii instanței de apel referitor la modul de individualizare a pedepsei condamnatului Erhan Vasiliu în raport cu alți participanți la comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal, prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24.12.2012. Însă, în viziunea instanței de recurs asupra acestor critici, ce au format obiect de discuție în recursurile ordinar și în anulare, declarate în prezenta speță, s-a expus întemeiat Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție prin deciziile din 08.05.2013 și 19.12.2013.

Instanța de recurs a mai menționat că, la pronunțarea sentinței instanțele judecătorești corect au stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just au ajuns la concluzia de a respinge ca neîntemeiată, cererea de revizuire depusă de către avocat în numele condamnatului Erhan Vasiliu.

Avînd ca reper cele expuse, instanța de recurs a statuat că, în cauza dată nu au fost admise erori de drept la care a făcut referire recurentul și nu erau temeiuri de a interveni în sensul casării soluțiilor adoptate de către prima instanță și cea de apel, fiindcă instanța de apel s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apel, iar hotărârile atacate cuprind motivele pe care se întemeiază soluțiile.

13. Hotărârile instanțelor de fond, apel și recurs ordinar sunt atacate cu recurs în anulare de către condamnat și avocat, care solicită casarea acestora, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie admisă cererea de revizuire declarată.

În motivarea cerințelor sale recurenții invocă următoarele:

a) nu a fost luat în considerație faptul că deciziile Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 decembrie 2012 și ale Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 22 mai 2013 (decizie inexistentă) sunt afectate de un viciu fundamental deoarece nu a fost respectat principiul autorității lucrului judecat;

b) instanța nu s-a pronunțat asupra argumentelor privind faptul că sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri, în contextul citirii declarațiilor martorilor depuse la urmărirea penală, în absența acestora, fără audierea lor la judecătorul de instrucție;

c) nepronunțarea asupra solicitării de emiteră în conformitate cu art. 464 alin. (1) Cod de procedură penală a unei sentințe de anulare a hotărârilor judecătorești asupra fondului cauzei, odată ce acestea nu se conciliază cu hotărârile judecătorești pronunțate anterior în privința coparticipanților la infracțiune care au rămas irevocabile;

d) prin faptul că nu s-a ținut cont de hotărârile judecătorești pronunțate anterior în privința coparticipanților la infracțiune s-au încălcat prevederile art. art. 5 și 6 din CEDO.

14. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 453 Cod de procedură penală hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată, inclusiv când Curtea Europeană a Drepturilor Omului informează Guvernul Republicii Moldova despre depunerea cererii.

Recursul în anulare este inadmisibil dacă nu se întemeiază pe temeiurile prevăzute în prezentul articol sau este declarat repetat.

Viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea pronunțată este o încălcare esențială a drepturilor și libertăților garantate de Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituția Republicii Moldova și de alte legi naționale.

Colegiul penal constată că motivele invocate în recursul în anulare, au constituit anterior obiect de examinare, iar instanța de recurs ordinar, corect le-a apreciat și a adoptat soluția expusă în pct. 12 al prezentei decizii.

Suplimentar la cele menționate urmează a fi atrasă atenția și asupra faptului că invocările din pct. 13 lit. a) din prezenta decizie nu aveau nici o conotație referitor la temeiul de revizuire invocat, deoarece hotărârile irevocabile în partea individualizării pedepselor coparticipanților la infracțiunea incriminată condamnatului Erhan V. nu îl vizau direct pe ultimul și în acest fel nu căpătau caracter obligatoriu pentru soluția de individualizare a pedepsei stabilite lui Erhan V.

În contextul solicitării din pct. 13 lit. b) din prezenta decizie, Colegiul penal menționează că argumentul în cauză nu se referă la temeiul de revizuire invocat, ci la fondul cauzei, care a fost examinat anterior, fiind adoptate hotărârile sus expuse.

La fel, Colegiul penal apreciază critic și argumentele invocate în pct. 13 lit. lit. c) și d) din prezenta decizie, odată ce prin decizia din 30 septembrie 2015, Colegiul

penal al Curții Supreme de Justiție, argumentat s-a expus asupra netemeinicii motivelor invocate în recursul ordinar, concluzii, a căror actualitate se menține și în cadrul examinării recursului în anulare.

Reieșind din cele expuse, se constată că toate probele administrate au primit o apreciere la justa lor valoare, iar concluziile privind netemeinicia cererii de revizuire rezultă din circumstanțele de fapt stabilite în cauză, hotărârile contestate nefiind afectate de un viciu fundamental.

În conformitate cu art. 456 alin. (1) raportat la art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului în anulare declarat, din motiv că este vădit neîntemeiat.

11. În conformitate cu art. 431 alin. (2), 432 alin. (1), (3), 454, 456 Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de condamnatul Erhan Vasiliu și avocatul Coadă Tudor în numele acestuia, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 30 septembrie 2015, în cauza penală privindu-l pe **Erhan Vasiliu Vasiliu**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 16 iunie 2016.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Ghenadie Nicolaev

Vladimir Timofti

Constantin Alerguș

Nadejda Toma